FRIGHTFUL FLIGHT

before delightful Christmas festivities

Dr Mathu H. Liyanage

It was so close to Christmas with frenzied shoppers rushing to shopping centres in town to buy decorations, toys and gifts, food and beverages to celebrate Christmas, making shopping sprees as 'shopping madness'.

Weather also followed suit and kept up pace with the shoppers as South Australia sweltered through its fourth successive day of temperature above 40C while Port Augusta became the hottest town on Earth with a temperature of 47.2C on December 19.

Australia is the driest inhabited continent on Earth and South Australia the driest State.

Thanks especially to pensioners and the elderly for making their home gardens greener and full of various colourful flowers by maintaining and watering them regularly, and the local councils maintaining the parks in the same way which give tourists ample evidence to show that Adelaide is, in fact, an oasis in a desert.

It was in these busy and warm conditions that I accepted an invitation from my daughter and son-in-law living in Townsville (Queensland) to join them to celebrate Christmas and enjoy an over-due holiday.

Summer is the hottest months in Townsville and going there was akin to a leap from the frying pan into the fire!

It was with a bit of reluctance that we responded affirmatively to their offer as both I and my wife were in delicate health due to age. Besides, I was affected by on-set vertical vertigo coupled with traces of acrophobia.

To our amazement on the day of our travel from Adelaide to Cairns by Jetstar on December 20, 2015, heavens opened up and there was incessant rain from home to the Adelaide airport in the early morning.

My eldest daughter drove us to the airport and, after going through the normal formalities, we went to the departure gate. She enquired whether we could get wheelchairs from the Jetstar employees at the gate, and they said that there were only two wheelchairs and those had been already allocated to two others. Later, I was told by my son-in-law that, when he booked our air tickets, he had asked for wheelchairs from Jetstar booking office. The officers had told him that wheelchairs would be made available to us, if available.

It is shocking that a busy international Adelaide airport does not have an adequate number of wheelchairs to go round. I really do not know whether it is the responsibility of Jetstar or the Airport authorities for this type of inadequacies.

My daughter and son-in-law were at the Cairns airport to take us to Townsville (about 347 km) by car because of our health conditions.

The real scenario started when we had to go down to the ground floor from level 2 of the airport building to board the plane. There were several staircases and every time I was on the staircase I lost my balance and had to hang on to the rail feeling that I was about to fall. I yelled out for help and there was no one to help me either a Jetstar employee or a passenger. Exhausted and in panic, I came to the ground and walked through to get to the plane that was parked a few meters away.

It was raining fairly heavily and we were not provided with an umbrella. My mental situation became erupted again when I saw another staircase to climb to enter the plane. I climbed a few steps but could not go ahead. I hung on to the railing and shouted for help. I saw a worker just below me and I signalled to him. He came up and carried me bodily to the plane. All this time I did not see my wife at all. Thoroughly drenched, I got confused over our seat numbers and could not locate our seats. Some passengers, realising our situation, offered us help to get to our seats – 15 D & 15 E. No stewards came to give us any assistance, and we were left to ourselves.

On our return journey in January 26, 2016, from Cairns to Adelaide, my son-in-law prearranged wheelchairs by initially advising the booking office of the extreme difficulties we underwent on our earlier trip and reinforcing the request several times to ensure that we might not experience the same difficulties once again. That trip turned out to be very successful devoid of any problems as we were wheel chaired from the time we entered the airport until we boarded the plane. My daughter and son-in-law were with us till we were taken away to board the plane. The employees of Jetstar were extremely helpful and we reached our destination in a happier mood. Surely, we must thank the Jetstar staff and my daughter and son-in-law for the immense assistance given to us.

But I wonder whether we should take to the air once again!

ඉතිහාසයේ දිනක මෙසේ සිදුවිය

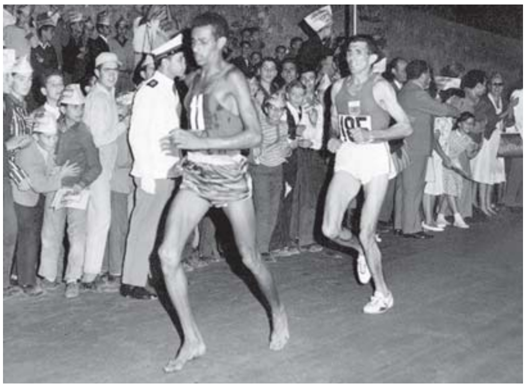

ඔලිම්පික් උළෙලකදී රනින් ගෙල සරසා ගත් පළමු අප්‍රිකානුවා වූයේ ඉතියෝපියාවේ අබේබී බිකිලා ය. 1960 දී පැවති ගිම්හාන ඔලිම්පික් උළෙලේ සත්කාරක රට වූයේ ඉතාලියයි. එම උළෙල ඉතාලියේ රෝම නගරයේ උත්සවශ්‍රීයෙන් පවත්වනු ලැබීය.

ඔලිම්පික් උළෙලක දුෂ්කරතම ඉසව්ව වන්නේ සැතපුම් විසිහයක් සහ යාර තුන්සිය අසූපහක් දිවයන මැරතන් ඉසව්වයි. මෙම ඉසව්ව වෙනුවෙන් තරගවැදීමට ලොව නන් දෙසින් තරගකරුවන් රෝමයට පැමිණියේ ඉතා සුබෝපභෝගී ක්‍රීඩා ආම්පන්න රැගෙනය. එහෙත් ඉතියෙ-ෝපියාව නියෝජනය කරමින් පැමිණි අබේබී බිකිලා සතුව පාවහන් යුවලක් හෝ නොතිබුණි.

කුඩා කල තම පියාගේ ගව පට්ටියේ නාඹර වස්සන් හා කටු අකුල්, ගල් තලා මතින් හා තම උපන් ගම්මානය වූ ජාටෝ හි [Jato] දූවිලි පිරුණු ග්‍රාමීය මාර්ග හරහා දිව ගොස් ඇති ඔහුට සැතපුම් විසිහයක් සහ යාර තුන්සිය අසූපහක් රෝමයේ මග දිගේ තම මව් බිමේ අභිමානය වෙනුවෙන් ධාවනයේ යෙදීමේ අභියෝගය භාර ගැනීමට ඔහුට පා-වහන් යුගලක වැදගත් කමක් නොදැනුනි. ඉතිහාසයේ පළමු වරට සියල්ලන් මවිත කරමින් ඔලිම්පික් ධාවකයෙක් පා-වහන් නොමැතිව මැරතන් තරගයේ දිව යාම ආරම්භ විය. මැරතන් තරගය ආරම්භ වූයේ ඉතාලියේ මහා සිත්තරා හා ගෘහනිප්මාණ ශිල්පියා වන මයිකල් ආන්ජලෝ [Michel Angelo] විසින් නිර්මාණය කළ කොම්පිඩෝගිලෝ චතුරශ්‍රය [Campidoglio Squre] අසලිනි. අබේබී බිකිලා අප්‍රිකානු කඟවෙනකු සේ එකි නෙකා පරයමින් රෝමයේ වීදි දිගේ ඇදී යද්දී අප්‍රිකානු සිහිනය සැබෑ වෙමින් තිබුණි. ඔහු හා කරට කර තරගයක් දීමට හැකි වූ එකම ක්‍රීඩකයාද පැමිණියේ අප්‍රිකානු කලාපයෙන් වීමද විශේෂයකි. මොරොක්කෝවේ රාදී බෙන් අබ්ඩෙස්සෙලාම් [Rhadi Ben Abdesselam] රිදී පද-ක්කම සමගින් තරගය අවසන් කළේය. අබේබී බිකිලා රෝම මැරතන් තරගය පාවහන් නොමැතිව දිවයමින් වාර්තා පොතට එකතු වීමෙන් නොනැවතී එතෙක් පැවති මැරතන් ලෝක වාර්තාවද බිඳ දැමීය.

සුප්‍රසිද්ධ කොලොසියම් [Colosseum] ගොඩනැගිල්ල අසලදී තම ඉසව්වේ සමාප්තිය සටහන් කළ බිකිලා ඓතිහාසික මැරතන් ගමන් මගට සුවිශේෂී අගයක් එකතු කළ බව අබේබී බිකිලා ඉහළින් අගය කරමින් රෝම නගරාධිපතිවරයා පැවසුවේය. නිරුවත් දෙපයින් දිව ගොස් මෙම සිහින් කළු මිනිසා කළ ඉතිහාස ගත වෙනස නිසාවෙන්, ලෝකයෙන් හුදකලාවී, තමන්ගේ ජීවිත දුගී භාවයෙන් වැළලී තිබූ ඉතියෝපියාවේ වැසියන්ට ජීවිතයේ පළමු වරට ප්‍රීතියෙන් උදම් වීමට කාරණයක් ඇතිවිය. ඔහු තැබූ මැරතන් ඉතිහාසයේ දිගු පියවර මේ තාක් අප්‍රිකානු කලාපයෙන් කිසිවෙකුට උදුරා ගැනීමට නොහැකි වී ඇත.

චූලක බණ්ඩාරවත්ත

සුභාවිත ගීතයේ අන්තර්ජාල නවාතැන - තිසර ගුවන්විදුලිය www.thisara.com